

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobců: a) I. Š., b) L. M.**, oba zastoupení Mgr. et Mgr. Radimem Dostalem, advokátem, se sídlem Palackého 168 – Na Rybárně, Vsetín, proti **žalovanému: Magistrát města Zlína**, se sídlem náměstí Míru 12, Zlín, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 11. 2008, č. j. 57 Ca 21/2008-57, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jejich žaloba na nečinnost správního orgánu, tj. Magistrátu města Zlína, ve věci návrhu podaného stěžovateli žalovanému jako přestupkovému orgánu I. stupně a ve věcech postoupených žalovanému Policií České republiky. Stěžovatelé v řízení o kasační stížnosti též požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve vztahu k výroku o náhradě nákladů řízení žalovanému.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování daného návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatelé uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např.

v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č.j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikovaném na www.nssoud.cz, a to tak, že „nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“. Jelikož důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele, je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel, a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Tyto důvody jsou také závislé na skutkových okolnostech posuzovaného případu, přičemž je Nejvyšší správní soud povinen podle ustanovení § 73 s. ř. s. je v těchto intencích i zkoumat. Zdejší soud však není povinen ani oprávněn tyto skutečnosti sám dovozovat (shodně viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č.j. 52 Ca 9/2003-144, publikované pod č. 87/2004 Sb. NSS).

V dané věci stěžovatelé v návrhu na přiznání odkladného účinku, který je součástí podané kasační stížnosti, neuvedli žádné důvody, proč by měl Nejvyšší správní soud vyhovět jejich návrhu na přiznání odkladného účinku, ani nespecifikovali, jaká újma jim má být v případě nevyhovění způsobena.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost není odkladným účinkem vybavena ze zákona, a Nejvyšší správní soud jej může přiznat pouze na návrh, je nutno, aby byl návrh na přiznání odkladného účinku řádně odůvodněn. Měl-li by být návrh stěžovatelů úspěšný, museli by svými dostatečně věrohodnými a přesvědčivými tvrzeními obsahově naplnit právní pojem nenahraditelné újmy. Stěžovatelé však ve svém návrhu nepředestřeli, jakým způsobem se v jejich případě konkrétně projeví výkon rozhodnutí o náhradě nákladů řízení žalovanému a jaké konkrétní neodčinitelné důsledky to způsobí. Absence těchto důvodů a vysvětlení, proč by měl zdejší soud jejich návrhu vyhovět, zabraňuje Nejvyššímu správnímu soudu návrh ve prospěch stěžovatelů posoudit. Nejvyšší správní soud znovu zdůrazňuje, že není povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám vyvozovat z celkového obsahu kasační stížnosti či snad z předloženého správního spisu.

Na základě výše uvedených úvah tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelé ve svém návrhu neosvědčili ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Proto jejich návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. června 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu